

1873, 28. febrúar reid Jón sál. Halldórson í Hrauni í Fl-
 vesi (hann var fadir Kristians vagnsmíðs í Reykjavíki) að heiman
 frá sér, austur að Arnarbæli, til þess að vitja séra Guðmundar
 sál. Einarssonar Johnsen (fóður frá Eiríðar, komu sv. Ólafur Ólafs-
 sonar frá Kirkjubæjarsvíti) til að stjóra barn. hjá Ólafi sál. Jónsyni
 í Hraunshól í Hraunshverfi. Þarinn var stórt Gylfeður (mí 1931) í Söndurmesjmi?
 Þegar séra Guðmundur sál. fór eitthvað í embættis erindum út
 af bænum, hafði hann ávalt með sér Karl nokkurn, en Loftur
 hét, sem fór bjó í Hól í Arnarbælishverfi, síðar í Froskól hjá
 Laugardalnum, döglogan og djargan manni, þó aldruður vori, en
 nú lá Loftur veikur, svo að Jón Halldórson varð að fylgja þrotin-
 num heim aftur.

Þeir fóru seint um daginn frá Hrauni eða elsti fyr en hálfrotkúð
 var, og ridu bæna leið frá Hrauni austur á leið til Arnarbælis, en
 á þeirri leið er loftur nokkurn, en Þorleifsloftur nefnist, og er hann
 oft óþjuggur og fínglerdar, þegar ísar eru, vagna þess að Varmá, sem
 kemur fyrir meðan Reyki í Flvesi, er ein elsti höld orðin, en
 þangad kemur, en afrennati úr hannu nor í Þorleifsloft, sem
 kemur af sv.

Þegar svo elsti af ferðum þeirra séra Guðmundar og Jóns,
 fyr en morguninn eftir, að manni í Hrauni sjá heit staula í he-
 num austur við Þorleifsloft og virðist, sam var, að þar
 munu eitthvað hafa orðid að um nóttina, enda hafði Jón
 elsti komið heim höldid áður, sam hann þó hafði orlad sér
 þegar að var komið, stóð hestur annars þeirra á ísþerinni,

19/8/73 Taladig údsgottu hans Jórhóid í Gyltarbæli. Sagdi hún mér að þessi bróðir komur hafi það veind, sam þó var
 þessi Jórhóidur (svo sagði hún henni) var í fylgd með Sigmundi (Þeisso) Sigmundsyni. Nunnspan of vagnum að Þorj.

með fatur flest af í bæglum. Var mið farið að leita og fann
 líka Jóns þá þegar þar náð og þinn heiturinn dauður þar
 stannur frá. Þóttust menn vita, að presturinn hefði einnig
 drukknad þanna og var þá hafin leit af fjölda manna eftir
 líki hans. Þeirinni var haldid af þessum í marga daga, en árangurs-
 laust.

Þú var að þessum tíma komid að sjómenn fóru að flytja sig til
 sjóróðra í Þorlákshöfu, meðal þessra var og Rostur gandi í
 Arnabdalshól og var mið allri leit lokid eftir líki prestsins,
 þar sem andsat þótti að það fundist eðli að því sinni.

Enn og kunnugt er, en þúfu í Ölfveri uppi soðkollundru
 Þójar þessari, nokkru nedar vegarins þegar austur er fannur
 Kaubavagnurinn og því langa leid frá því sem slysid
 vil di til, en á þessu bjó þá Björn Jóhannsson, fadir Ennars
 Björns sonar verplunaraðjóra í Reykjavík, einu þing og
 merkanti bænda öldungur austur þar og hafði hann verið
 foringi leitaranna í marga daga eftir líki prestsins.

Þóttinn áður en Rostur átladi að leggja af stöð heiman
 frá sér, í verid, til Þorlákshöfu, drögmur hann, að séra
 Gudmundur sálugi komi til sín og segi við sig:

„Eðli hafid þú get að fundid mig einn þá, Rostur minn. Eg
 legg þó þar, sem þú leitidur seinasta daginn lengst í svodur.
Segdu þorinnu Þórisi á þúfu þetta!“

Þú átladi Rostur, sem sagt, rakkid is endur í Þorlákshöfu
 morguninn eftir, og datt eðli í þveg að fara alla leid

uppsá þúfu með þessu stílabod til Þjórs og Atlaði að láta
 það lífa sinni tímu, og svo bari undir, að hann hitti hann;
 en þegar Loftur er kominn allhaup-fri til sínum eða niðri-
 leif vestur undir Þorleifsloti, sér hann mann komna, afan
 Arnarbalisforis, þvert í vegg fyrir sig, og sér að þetta er Þjórn
 í þúfu. Hafi hann stöð þessu dög í auga um nóttina
 af eindarlausri yfirfri, að leif þess er var stöð fundis,
 og Atlaði inn þarna niður eftir við vestur að Þorleifsloti til
 þess að reyna að finna leif, hversu ótrúleg þessu komu annar
 þótti, að hannur einum hestir það, þar sem fleiri þegir manna
 hefdu leitað af sér allan gnum í marga daga áður. Þjórn va
 ein og áður vissu að leif hafi strax flotað suður í á,
 (Flotsá) og fundist stöð fyrir en ís leysti um vaxid.

Loftur sáði Þjórn drámmu sinni og stíldi þeir svo, að
 Loftur fór leidar sinnar, suður í Þorleifshöfn, en Þjórn
 hleif vestur að Þorleifsloti og leitaði inn þar sem Loftur hafði
 bent hannum á, eftir tilvísan drámmu sinni.

Eftir stutta leit fann Þjórn líti þessu, einmitt
 þar, sem hann hafði bent. Loftur á í drámmu sinni að ein
 vori að leita.

Þú þessu hafa þau sagt mér, frá Guðrúnu og sér. Ólafur
 Ólafson, lengdastu sér. Guðmundar.

Reykjavík 9. Okt. 1929

